

UITSpraak 24 - 017

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het administratief beroep van

■■■■■ te ■■■■■, appellant

tegen

de Examencommissie van de masteropleiding Rechtsgeleerdheid, verweerder

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 december 2023 heeft verweerder vastgesteld dat appellant bij vier opdrachten heeft gefraudeerd. De fraude werd geconstateerd in opdrachten voor de vakken *Capita Selecta of European Law* en *EU Institutional Law & General Principles of EU LAW* en in twee opdrachten voor het vak *EU Internal Market and Competition Law*.

De resultaten voor de vakken *Capita Selecta of European Law* en *EU Institutional Law & General Principles of EU LAW* zijn ongeldig verklaard. Appellant is verder uitgesloten van verdere deelname aan het vak 'Capita Selecta of European Law' in het academisch jaar 2023-2024. Omdat appellant het vak '*EU Internal Market and Competition Law*' niet met een voldoende cijfer heeft afgesloten, zijn de resultaten voor dit vak niet ongeldig verklaard.

Bij brief van 14 januari 2024 heeft appellant tegen dit besluit administratief beroep ingesteld.

Verweerder heeft onderzocht of een minnelijke schikking mogelijk was. Op 1 februari 2024 heeft hiertoe een gesprek plaatsgevonden tussen verweerder en appellant. Er is geen minnelijke schikking bereikt.

**Uitspraak
24-017**

Blad 2/7

Op 7 februari 2024 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 28 februari 2024 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellant is verschenen. Namens verweerder zijn

■■■■■■■■■■, ■■■■■■■■■■ de examencommissie en ■■■■■■■■■■, ■■■■■■■■■■
■■■■■■■■■■ de examencommissie, verschenen.

2. Het standpunt van appellant

Appellant is het niet eens met het besluit hem uit te sluiten van verdere deelname aan het vak '*Capita Selecta of European Law*'.

Appellant heeft niet de intentie gehad om te frauderen. Hij heeft de opdrachten op zijn laptop aan de medestudent laten zien. De medestudent had veel last van stress en appellant wilde hem helpen. Appellant weet niet precies hoe die medestudent erin is geslaagd zijn werk te kopiëren.

Volgens appellant behoort bij het opleggen van een sanctie een onderscheid te worden gemaakt tussen de persoon die het werk heeft geschreven en de persoon die het werk heeft gekopieerd. Appellant zelf heeft de opdrachten geschreven. Hij heeft geen werk gekopieerd. Aan de medestudent is dezelfde sanctie opgelegd. Appellant is van mening dat aan hem een lichtere sanctie opgelegd zou moeten worden dan aan de medestudent.

Er is onvoldoende rekening gehouden met de individuele omstandigheden van appellant. Er is alleen een overlap geconstateerd met het werk van één en dezelfde medestudent. Appellant is afkomstig uit ■■■■■■■■■■. Hij moet grote offers brengen om de masteropleiding in Leiden te kunnen bekostigen. Uitsluiting voor het vak *Capita selecta* betekent dat hij dat vak in 2024-2025 opnieuw moet doen, wat leidt tot studievertraging en hoge extra kosten.

Uitspraak
24-017

Blad 3/7

3. Het standpunt van verweerder

Verweerder is van mening dat appellant net zo schuldig is aan fraude als de medestudent. Appellant heeft tijdens drie vakken zijn werk getoond aan de medestudent. Volgens verweerder volgt hieruit dat appellant wist dat de medestudent gebruik zou maken van zijn werk en dat hij hiertegen geen bezwaar maakte. In elk geval had hij met die mogelijkheid rekening moeten houden.

Verweerder heeft bij het opleggen van de sancties wel degelijk rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden van appellant. Als een student meerdere keren heeft gefraudeerd, sluit de examencommissie de student doorgaans voor een bepaalde periode uit van deelname aan alle tentamens van de opleiding.

Appellant verblijft in Nederland op basis van een verblijfsvergunning voor studie. Om de vergunning te behouden, moet appellant per jaar ten minste 50% van de studiepunten halen. Uitsluiting van deelname aan tentamens gedurende een bepaalde periode zou appellant dus onevenredig hebben kunnen treffen. Daarom heeft verweerder besloten een veel lichtere sanctie op te leggen.

Appellant is vanaf 1 februari 2023 ingeschreven bij de masteropleiding. Hij heeft tot op heden 20 studiepunten behaald. Appellant kan het vak '*Capita Selecta of European Law*' doen in het eerste semester van 2024-2025. Verweerder heeft begrepen dat de verblijfsvergunning van appellant is verlengd tot en met januari 2025. Alleen indien appellant komend semester alle vakken haalt, zou de uitsluiting voor dit vak kunnen leiden tot een extra studieduur van maximaal zes maanden.

4. Overwegingen

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW is een maatregel, die – ook gezien de verstrekkende gevolgen daarvan –

Uitspraak
24-017
Blad 4/7

door het College zonder terughoudendheid wordt getoetst. Dit betreft zowel de vraag óf een student zich schuldig heeft gemaakt aan fraude, als de vraag of de opgelegde maatregel evenredig is aan de gepleegde gedraging.

Uitgangspunt van het College, alsmede van de universiteit, is daarbij dat fraude, in welke vorm of omvang ook, binnen een academische omgeving niet getolereerd wordt. Het academisch bedrijf bestaat bij de gratie van het vertrouwen in de integriteit van de wetenschapper. Voor het opleggen van een sanctie wegens fraude is het niet vereist dat een student de fraude opzettelijk heeft gepleegd (zie de uitspraak in de zaak CBE 21-072). Als de fraude niet of slechts in zeer beperkte mate opzettelijk is gepleegd, dient dit te worden verdisconteerd in de aard en omvang van de op te leggen sanctie.

Vaststelling fraude

Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW moet zoals eerder opgemerkt worden aangemerkt als een maatregel die door het College zonder terughoudendheid op evenredigheid moet worden getoetst. Aan de maatregel moeten expliciet feiten, omstandigheden en verklaringen ten grondslag worden gelegd die de maatregel kunnen dragen (zie de uitspraak van het CBHO van 7 januari 2015 in de zaak CBHO 2014/217, <https://www.raadvanstate.nl/overrvs/bestuursrechtspraak/studentenzaken/jurisprudentie-cbho/>).

Fraude is volgens de Regels en Richtlijnen van verweerder ‘ieder handelen of nalaten dat het op de juiste wijze vormen van een oordeel over iemands kennis, inzicht, vaardigheden, (beroeps)houding of reflectie geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt, waaronder in ieder geval: d. het tijdens een (digitaal) tentamen of praktische oefening uitwisselen van informatie met een ander’

Zoals het College eerder heeft overwogen in de uitspraak in de zaken CBE 17-397 en CBE 17-398 kan het ook onder fraude vallen als een student anderen gelegenheid biedt fraude of plagiaat te plegen. Dat kan bijvoorbeeld door af te laten kijken tijdens een tentamen of voor de inleverdeadline een opdracht aan een student ter beschikking te stellen. Met het ter beschikking stellen van een

Uitspraak
24-017
Blad 5/7

opdracht vóór de inleverdeadline aanvaardt de student de kans dat de ander het materiaal zal gebruiken om te frauderen of plagiëren. Zelfs indien appellant er – naar is gebleken ten onrechte – op meende te kunnen vertrouwen dat zijn medestudent zijn werk niet zou kopiëren, heeft hij zijn medestudent in de gelegenheid gesteld om redeneringen en analyses uit zijn eigen opdracht in eigen woorden over te nemen. Ook dergelijke overnames vallen volgens de gedragscode plagiaat van de Universiteit Leiden onder plagiaat.

Voorop wordt gesteld dat verweerder er niet aan twijfelt dat appellant ‘eigen werk’ heeft gedeeld met zijn medestudent. In zoverre heeft hij zich naar het oordeel van het College niet zelf schuldig gemaakt aan plagiaat. Maar door in meerdere gevallen door hem gemaakte opdrachten vóór de inleverdeadline te delen met een medestudent, draagt hij wel verantwoordelijkheid voor het bieden van gelegenheid tot plagiëren.

Evenredigheid sanctie

Verweerder heeft aan appellant een sanctie opgelegd. Het College is van oordeel dat verweerder de opgelegde sanctie voldoende heeft onderbouwd. Daarbij is het volgende van belang.

Appellant is ingeschreven bij een masteropleiding en heeft verklaard dat hij al eerder een masteropleiding heeft afgerond. Van hem mocht daarom worden verwacht dat hij weet wat onder fraude en plagiaat wordt verstaan. Dat appellant zijn vooropleiding in een ander land heeft afgerond maakt dit niet anders. Normen met betrekking tot academische integriteit zijn internationaal hetzelfde; deze zou appellant moeten kennen. Bovendien ligt het in de rede dat appellant zich bij aanvang van een studie in een ander land op de hoogte stelt van de daar geldende regels voor het geval dat deze afwijken van wat hij in zijn eerdere opleiding gewend was.

Ook als in aanmerking wordt genomen dat appellant zich ‘slechts’ schuldig heeft gemaakt aan het faciliteren van fraude of plagiaat, kan niet van het opleggen van een sanctie worden afgezien (vergelijk de uitspraak in de zaken CBE 17-397 en CBE 17-398). Daarbij heeft appellant viermaal zijn opdrachten getoond aan zijn

Uitspraak
24-017
Blad 6/7

medestudent. Dat hij slechts eenmaal is betrapt, doet niet af aan het feit dat hij het risico van betrapping bij herhaling heeft genomen.

Dat betekent dat de door verweerder opgelegde sanctie naar het oordeel van het College niet onevenredig is aan de aard en omvang van de geconstateerde fraude/plagiaat. Verweerder heeft daarbij in verregaande mate rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden van appellant. Omdat appellant in Nederland verblijft op basis van een verblijfsvergunning voor studie, heeft verweerder een relatief milde sanctie opgelegd om te voorkomen dat dit verblijfsrecht door de sanctie in gevaar komt. Verweerder heeft bij het opleggen van de sanctie geen onderscheid gemaakt tussen appellant en diens medestudent, omdat hij in beide gevallen wilde voorkomen dat de sanctie gevolgen zou hebben voor de verblijfsvergunning. Het College had zich kunnen voorstellen dat verweerder aanmerkelijk zwaardere sancties had opgelegd als die gevolgen er niet waren geweest. Het had in dat geval ook in de rede gelegen dat de medestudent zwaarder was gestraft dan appellant. Maar het feit dat verweerder in beide gevallen met de gevolgen voor de verblijfsvergunning rekening heeft gehouden, betekent niet dat de – reeds verlaagde – sanctie voor appellant onevenredig is en nog verder verminderd zou moeten worden.

Voorts heeft appellant niet aangetoond dat de studievertraging die hij op zal lopen, alleen wordt veroorzaakt door de bestreden beslissing. Nu hij na een jaar nog slechts 20 studiepunten heeft weten te behalen, is het geenszins zeker dat hij aan het eind van het collegejaar 2023-2024 op het vak *Capita selecta* na alle vereiste vakken met succes zal hebben afgerond.

Het College concludeert dat verweerder een degelijk en grondig onderbouwd besluit heeft genomen en dat de sanctie die is opgelegd niet onevenredig of onredelijk is. Het administratief beroep is ongegrond en het bestreden besluit blijft in stand.

Uitspraak
24-017
Blad 7/7

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het administratief beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, J.D. Kuster BSc, dr. B. Siegerink en S. Waberi (leden) in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. F.M.Y. Coladarci.

mr. O. van Loon
voorzitter

mr. F.M.Y. Coladarci
secretaris

Verzonden op: 17 april 2024

Voor eensluidend afschrift,